

K projednání Zastupitelstvu města Tišnova – 10.10.2016

Předkládá Rada města Tišnova

Poznámka: Zveřejněna je pouze upravená verze dokumentu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění.

Osobní údaje jsou v souladu s § 16, § 17 a § 95 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění. K nahlédnutí na sekretariátu MěÚ.

Návrhy na udělení čestného občanství a cen města Tišnova 2016

Obsah materiálu

Anotace

Návrhy na udělení čestného občanství a cen města Tišnova 2016

Příloha č. 1

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města Tišnova

schvaluje

udělení **čestného občanství a cen města Tišnova** osobám, dle přílohy č..... zápisu.

Zpracováno dne 27.09.2016

Předkladatel	Za správnost	Zpracovatel	Právní garance	Garant
Rada města Tišnova	Mgr. Skřepek Roman vedoucí odboru	Ing. Švecová Daria referent odboru		Ing. Komprs Tomáš místostarosta

--	--	--	--	--

Anotace

Dle § 36 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), může obec udělit fyzickým osobám, které se významnou měrou zasloužily zejména o rozvoj obce, **čestné občanství obce a ceny obce**.

Rada města Tišnova č. 27 na svém jednání dne 21. 9. 2016 doporučila Zastupitelstvu města Tišnova udělit čestné občanství a ceny města Tišnova dle přílohy.

Do 20. 8. 2016 bylo možné podávat návrhy jmen osob, kterým by mohlo být čestné občanství nebo cena města uděleny. Odbor kanceláře starosty a vnějších vztahů obdržel tyto návrhy:

Ceny města: celkem 4 osoby

Mgr. Marie Ochrymčuková

Jaroslav Zelený

RNDr. František Fárník, CSc.

Josef Ptáček

Čestné občanství: celkem 3 osoby

Antonín Mouka in memoriam

Miloslav Sonny Halas in memoriam

Alois Řezáč in memoriam

Rada města Tišnova č. 27 na svém jednání dne 21. 9. 2016 doporučila Zastupitelstvu města Tišnova udělit čestné občanství a ceny města Tišnova dle přílohy.

Návrhy na udělení čestného občanství a cen města Tišnova 2016

1) Ceny města:

Nominovaná osoba	Navrhovatel	Odůvodnění
Mgr. Marie Ochrymčuková	- Mgr. Miroslav Pavlík KPVU - Komise pro občanské záležitosti	<p>Nar. 20. 8. 2016 Pedagog, působila celý život v Tišnově, pracovala pro tisoovské loutkové divadlo, celoživotně se věnovala umění. Zabývala se výrobou tradičního lidového pečiva, za což obdržela celou řadu ocenění a také titul Mistryně uměleckého řemesla od Ministerstva kultury ČR. Celý život tvořila bez okázalé publicity a pracuje stále. Věnuje se převážně malbě. Klub přátel výtvarného umění z její tvorby uspořádal dvě velké výstavy (2015 v Jamborově galerii a v červenci 2016 v Kulturním domě v Železném.</p> <p>http://www.mekstisnov.cz/sites/default/files/cv.pdf</p>
RNDr. František Fárník, CSc.	- Václav Seyfert st. - Mgr. Miloš Buček	<p>Narodil se 29. prosince 1946 v Tišnově, kde vystudoval gymnázium (tehdejší SVVŠ), následně absolvoval brněnskou Univerzitu J. E. Purkyně (tehdejší název), obor fyzika, a v roce 1974 obhájil titul RNDr. Od roku 1970 získal trvalé místo v Astronomickém ústavu Československé Akademie věd v Ondřejově. Začal pracovat na vývoji nového typu detektorů pro registraci slunečního rentgenového záření na palubách umělých družic Země. V roce 1978 obhájil titul CSc. v oboru astrofyziky (ekvivalent současného PhD.)</p> <p>Jeho hlavním zájmem byl především podíl na nových experimentech, prohlubujících naše poznatky o emisi slunečního záření a následné využití těchto poznatků pro lepší porozumění fyzikálním procesům na Slunci. Toto zaměření ho postupně zavedlo na řadu mezinárodně uznávaných pracovišť ve světě. Nejprve se podílel na vývoji nových českých přístrojů pro sovětské satelity Interkosmos a velmi dobře poznal tehdejší úroveň sovětské kosmonautiky včetně startů raket ze základny Kapustin Jar. Řadu měsíců následně pracoval v holandském Utrechtu na analýze dat z amerického satelitu SMM (přístroj HXIS), velmi dlouho spolupracoval s pracovištěm Space Environment Center v Boulderu (USA), kde rovněž působil několik měsíců. Na základě této spolupráce a s pomocí amerických kolegů se mu podařilo prosadit český rentgenový přístroj HXRS pro pozorování Slunce (jehož vývoj vedl), a to na palubu amerického vojenského satelitu MTI. Přístroj úspěšně pozoroval tři roky od března roku 2000. Za tento úspěch obdržel v roce 2004 Cenu ministryně školství,</p>

		<p>mládeže a tělovýchovy za výzkum. V devadesátých letech minulého století získal japonské stipendium a strávil několik měsíců v Japonsku během analýzy vědeckých dat z japonského satelitu Yohkoh, který byl průlomový ve vědomostech o sluneční rentgenové emisi.</p> <p>Od roku 2003 až do odchodu do důchodu v roce 2011 byl vedoucím Slunečního oddělení Astronomického ústavu AV ČR, řadu let také působil v Radě ústavu. Během celé své vědecké kariéry se snažil o co největší zapojení ČR do kosmických aktivit. Od roku 2008, kdy ČR vstoupila do Evropské kosmické agentury (ESA) jako první nový člen z „východního bloku“ zastával po dobu tří let funkci českého delegáta ve Vědeckém programovém výboru ESA, nyní je poradcem české delegace. Má velký podíl na zapojení ČR do ambiciózního kosmického projektu ESA - Solar Orbiter (plánovaný start sondy ke Slunci je říjen 2018) a stále koordinuje vývoj našeho podílu na palubním vědeckém přístroji STIX, což je rentgenový teleskop.</p> <p>Podle databáze NASA ADS publikoval jako autor nebo spoluautor celkem 150 vědeckých prací.</p>
<p>Miloslav Sonny Halas in memoriam</p>	<p>- Doc. Ing. Jan Lacina</p>	<p>Miloslav Sonny Halas se narodil 13. 10. 1946 v Brně-Králově Poli, v témže roce se však Halasova rodina přesunula z Brna na Tišnovsko. Do svých sedmi let vyrůstal M.S.Halas na samotě Štymberk v údolí Loučky pod Drahonínem a poté přímo v Drahoníně. Základní školní docházku ukončil v Dolních Loučkách. V dalším životě žil sice převážně v Brně, ale na Tišnovsko se neustále vracel s vědomím, že soužití právě s touto kopcovitou krajinou formovalo jeho estetické cítění a životní postoje vůbec. I v období minulého režimu byla podstatným rysem Halasova života i tvorby svobodomyšlnost.</p> <p>M.S.Halas se vyučil v železničním učilišti v Trenčíně a v Brně elektromechanikem silnoproudu, v tomto oboru ale působil jen krátce. Pracoval jako tiskař v reprodukčním oddělení n. p. Geodézie v Brně a poté v propagaci Státního divadla v Brně. Věnoval se však především výtvarnému a konceptuálnímu umění, a to v široké škále jeho forem. Ačkoliv autodidakt, dospěl – snad právě proto, že nebyl ovlivněn žádnými autoritami – k velmi osobitému výtvarnému rukopisu a projevu. Jeho výtvarná činnost byla od začátku 70. let minulého století velmi různorodá. Kromě obrazů vytvářel zajímavé plakáty, přebaly gramofonových desek, objekty zejména dřevěné, pořádal četné happeningy, experimentoval s grafikou, fotografoval, ilustroval básnické sbírky, spolupracoval s</p>

		<p>divadlem Husa na provázku. Typickým znakem jeho rozmanité tvorby byla vždy hravost a nápaditost.</p> <p>Stál vždy mimo oficiální výtvarné proudy a sdružení. Přesto měl během života desítky samostatných výstav a zúčastnil se řady výstav kolektivních doma i v zahraničí. V Tišnově vystavoval za svého života roku 1996, roku 2010 zde měl v Jamborově domě svoji první posmrtnou výstavu. Z Halasových děl, inspirovaných Tišnovem a jeho okolím, připomeňme alespoň obrazy "Divizna z Vysočiny", "Řepkové pole" a zejména triptych "Květnice hora / Besének voda / Dražší než celá Morava".</p> <p>M. S. Halas zemřel po dlouhé nemoci v nemocnici ve Valticích 24. 11. 2008. Zájem o jeho dílo neustále vzrůstá. Je zastoupen například ve sbírkách Moravské galerie v Brně, Muzea umění v Olomouci a v Muzeu plakátu ve Varšavě. Zejména jeho performance (akční umění) jsou zpětně hodnoceny jako významný vklad do kontextu undergroundu 70. a 80. let 20. století. M. S. Halasovi jsou věnovány statě s reprodukcemi jeho obrazů a fotodokumentací jeho akcí například v knihách "Brněnská osmdesátá" (M. Macharáčková, ed., 2010), "Současná umělecká díla v krajině" (R. Schmelzová a kol. 2014) a "Umělci a společenství na Moravě 70. - 80. let 20.století" (B. Klímová 2014). Je mu zasvěcen sborník dokumentů a vzpomínek přátel "Miloslav Sonny Halas – promovaný člověk" (I. Dostál, ed., 2009), byly natočeny dokumentární filmy o jeho životě a díle. Od roku 2010 pořádá Společnost přátel M. S. Halase každoroční "Memoriál M.S.Halase", směřující z Tišnova do Drahonína a na samotu Štýmberk v údolí Loučky, kde má umělec pamětní kámen.</p> <p>Jmenováním M.S.Halase čestným občanem města Tišnova in memoriam v roce jeho nedožitých sedmdesátin by tak ke klasickému krajináři Josefu Jamborovi a grafikovi a malíři Emanuelovi Rannému st. přibyla třetí výtvarná osobnost, reprezentující i svou tvorbou z Tišnovska trendy současného výtvarného umění.</p>
--	--	--

2) Čestné občanství:

Navrhovaná osoba	Navrhovatel	Odůvodnění
Alois Řezáč in memoriam	- Václav Seyfert st.	Dlouholetý starosta města se narodil se 15. června 1873. V čele města stál téměř 22 let, tedy vůbec nejdéle ze všech nejvyšších představitelů Tišnova v jeho historii. Řezáč byl továrníkem, podnikal v textilní výrobě, pivovarnictví, ve výrobě papíru a lepenky. Veřejně

		<p>vystupoval od roku 1905, kdy byl zvolen členem městského výboru, v srpnu 1908 se stal městským radním, starostou byl poprvé zvolen v říjnu 1914 a poté byla jeho volba potvrzena ještě šestkrát (!), v letech 1915, 1918, 1919, 1924, 1927 a 1932.</p> <p>Alois Řezáč byl uvědomělým vlastencem, členem Československé národní demokracie. Již jako řadový člen městského výboru v roce 1906 v obecním zastupitelstvu prosazoval, aby na tišnovské radnici byl místo černožlutého rakousko-uherského praporu vyvěšován pouze národní červenobílý. V roce 1917 se již jako starosta veřejně přihlásil k protirakouskému Manifestu českých spisovatelů a jeho čelného signatáře, spisovatele Aloise Jiráska, navrhl za čestného občana města.</p> <p>V době jeho starostování bylo v Tišnově například založeno gymnázium (1920) nebo Všeobecně prospěšné stavební a bytové družstvo (1921), jehož výsledkem byla výstavba rodinných domků pro chudší a střední vrstvy; v dalších letech pak byla postavena nejen na svou dobu velmi odvážně navržená budova spořitelny (1933), ale také objekt živnostenské školy pokračovací (dnes budova polikliniky) nebo nová soudní budova č. 22 přímo na náměstí (v současné době zde sídlí mj. pošta). Řezáč vedl rovněž organizační výbor slavné Podhorácké výstavy v roce 1927 a byl to právě on, kdo 17. 6. 1928 přivítal na tišnovském náměstí prezidenta republiky T. G. Masaryka. V době hospodářské krize se snažil mírnit její důsledky tím, že podporoval stavby, které přispěly k zaměstnanosti dělníků (silnice ve městě, kanalizace v Klášterské ulici, oprava jezu atd.)</p> <p>V roce 1933 byl neoprávněně obviněn z defraudace obecních peněz a po dobu vyšetřování mu byl na sedm měsíců pozastaven výkon starostenské funkce; krajský i nejvyšší soud jej ovšem v plném rozsahu zprostil viny. Řezáč zemřel ještě v době výkonu funkce 4. dubna 1936 (v letošním roce tedy od jeho úmrtí uplynulo rovných 80 let). Na jeho počest byla pojmenována i jedna z tišnovských ulic (dnes Na Loukách), ale pouze na krátký čas, neboť po roce 1948 bylo jeho jméno z ideologických důvodů zamlčováno.</p> <p>Pohřbu Aloise Řezáče se zúčastnilo téměř celé město. Ve smutečním projevu pronesl profesor Jan Kosík o zemřelém starostovi mimo jiné tato slova: “Byl mnohdy ideovým i politickým odpůrcem, odpůrcem třeba i houževnatým, ale dovedl vždy uznati dobrou vůli a pochopiti, že odpůrce ještě není nepřitelem.”</p>
--	--	---